

[Thisted Knudsen.]

Jeg er enig med den højtærede indenrigsminister i lovforslagets princip, for så vidt angår udgifter til anlæg, renter og afdrag; det må være kommunernes egen opgave at skaffe disse penge. Det er noget fundamentalt for det kommunale selvstyre på dette område, og jeg takker derfor indenrigsministeren for, at dette princip er fastholdt i lovforslaget. Jeg tror, det er klogt og rigtigt, at man har gjort det. Hvordan man så i øvrigt skal fordele tilskuddet, og hvor stort dette egentlig skal være, kan vi antagelig drøfte nærmere i udvalget. Jeg ved, at de kommunale organisationer har været inde på, at man burde stille imod et tilskud, der lå på ca. 70 pct. af sygehusenes driftsudgifter, og jeg ser, at indenrigsministeren siger, at dette kan man under de forhåndenværende forhold ikke gå med til, og henviser til lovforslagene om de faste skatter. Vi vil gerne have lov til i udvalget nærmere at drøfte med indenrigsministeren, om ikke det var rigtigt at ændre denne sats, netop for at få fordelt udgifterne til sygehusvæsenet, der er under stadig udvikling, på en rimelig og retfærdig måde.

Selve fordelingen pr. indbygger og pr. sygedag, hvor man kommer ind på det princip, at indbyggertilskuddet skal ligge fast, er det muligt vi også bør se lidt på i udvalget. Jeg mener, der er noget, som taler for ikke at lægge sig så fast på indbyggertilskuddet, som lovforslaget giver udtryk for.

Der er endelig noget, jeg gerne privat vil sige — jeg kan også sige det på mit partis vegne — og det er om sygeplejerskerne. Jeg ved godt, man vil indvende: lad os ikke pille noget enkelt ud, som der skal gives særligt tilskud til, lad os beholde det inden for rammen. Men sygehusene uddanner i dag sygeplejersker — ikke mindst til statens sygehuse, der har en meget lille uddannelsesprocent — og det er efterhånden blevet en meget stor byrde for kommunerne at få sygeplejersker uddannet. Det er et spørgsmål, om vi ikke i udvalget skal se på, om man ikke alligevel trods betænkeligheder, vi alle kan have, bør indføre et særligt tilskud her. Det er et led i hele den offentlige uddannelsesvirksomhed og bør efter min mening betragtes som sådant. Vi har tilskud til højskoler og landbrugsskoler

o. s. v., og jeg vil derfor henstille til indenrigsministeren at se velvilligt på en forhandling om dette forhold.

Så er der endelig et sidste punkt; jeg har været inde på det mange gange. Det er trafikofrene. Den højtærede trafikminister, hvis stol står tom — det er der intet at sige til — har rejst spørgsmålet, og jeg regner med, at jeg har en talsmand for det synspunkt, at man godt af motormillionerne kan tage noget til behandlingen af disse trafikofre, der belaster sygehusene rent tilfældigt. Det sygehus, jeg er formand for, er så uheldigt, at det ligger ved hovedvej 1. Vi får en masse trafikofre, vi får dem særlig om sommeren, hvor sygehuset på grund af ferie må køre med lav kapacitet, og det er en stor udgift for denne by. Så kan man hævde, at vi kan komme til skade i København, og dér bliver vi behandlet gratis, men vi er nu så fornuftige, at vi ikke kommer til skade. Skal vi ikke se på det i udvalget? Der er noget dér, som er urimeligt og uretfærdigt.

Jeg anbefaler lovforslaget til en velvillig behandling.

Gottschalck-Hansen: Det blev jo ikke ligefrem nogen succes for den højtærede indenrigsminister, da vi i går ved anden behandling drøftede lovforslagene om en ændring af den amtskommunale beskatning, og det kan det heller ikke blive, når man fremsætter lovforslag, hvis konsekvens man hverken kan eller vil overse, og så samtidig, som ministeren gjorde det, udviser en imponerende tilbageholdenhed med hensyn til at imødekomme berettigede krav og ønsker.

Jeg tror imidlertid, at i dag, hvor vi behandler lovforslaget om sygehusvæsenet, vil der blæse lunere vinde om den højtærede minister, så at vi i fællesskab på dette område kan finde frem til en løsning, der både er rimelig og retfærdig, en løsning, der tilgodeser ethvert berettiget ønske.

Det foreliggende lovforslag, der jo er en revision af den hidtil gældende lov, indebærer visse ændringer, som jeg rent umiddelbart kan tilslutte mig, medens der er andre, jeg er noget utryk ved, og som jeg derfor gerne vil drøfte nærmere i det kommende udvalg.

Når ministeren i den skriftlige frem-